

Un mod practic de a te implica

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Atunci a zis ucenicilor Săi: «Mare este _____, dar puțini sunt _____! Rugați dar pe Domnul _____ să scoată _____ la secerișul Lui.»” (Matei 9:37,38)

Ai observat că ești mai motivat să te antrenezi zilnic împreună cu un grup decât de unul singur? Mulți oameni se înscriu la cluburi de sănătate, săli de gimnastică sau centre de sport, deoarece cred că vor face mai multă mișcare și se vor bucura mai mult dacă se antrenează împreună cu alții. Dumnezeu ne-a creat pentru părtășie. Noi suntem ființe sociale și, după cum stau lucrurile cu exercițiul fizic, la fel stau și cu multe lucruri în viață; reușim mai bine dacă avem parte de un sistem de sprijin social. Acest lucru este în mod special adevărat în ce privește aspectele spirituale.

În Biblie se pune un mare accent pe grupele mici ca fiind una dintre metodele lui Dumnezeu de a ne întări credința, de a ne spori cunoașterea Cuvântului Său, de a face ca viața noastră de rugăciune să devină mai profundă și de a ne pregăti să dăm mărturie. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt au lucrat împreună. Moise a fost un conducător de grupe mici. Isus a înființat mica Sa grupă de ucenici, iar apostolul Pavel a cutreierat lumea romană cu o grupă mică de colaboratori ca evangheliști.

În studiul acesta ne vom concentra asupra temeiului biblic pentru grupele mici și vom descoperi un mod practic de a ne implica.

5 septembrie – Ziua Educației (colectă)

1. Cum ne descoperă următoarele versete ideea unității Dumnezeirii?

Geneza 1:1,2,26 _____

Evrei 1:1,2 _____

Efeseni 3:8,9 _____

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt au luat parte împreună la crearea lumii. Fiecare a avut partea Sa, dar au lucrat împreună, ca un tot indivizibil. Tatăl a adus la îndeplinire planul Său prin Isus, ca agent activ în creațiune, în armonie cu puterea Duhului Sfânt. Un asemenea act supranatural și plin de putere depășește capacitatea noastră de înțelegere. Totuși, noi putem înțelege foarte bine nu doar realitatea lumii create și a cosmosului, ci și faptul că Dumnezeu Însuși a făcut totul (Romani 1:18-20).

Lucrul în grupe mici face parte din planul divin. Dumnezeirea a lucrat împreună la crearea rasei umane și apoi, la răscumpărarea ei, după cădere.

2. Cum dovedește învierea Domnului Isus unitatea dintre Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt în planul de mântuire? Compară următoarele versete:

Ioan 10:17,18 _____

Romani 8:11 _____

1 Corinteni 15:15 _____

„Planul de mântuire avea locul lui în sfaturile Celui Infinit din toată veșnicia.” – Ellen G. White, *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 186. Nimic nu este mai important pentru Dumnezeu decât salvarea cât mai multor oameni (1 Timotei 2:4; 2 Petru 3:9). Grupele mici pot avea multe scopuri, însă scopul lor cel mai important este câștigarea celor pierduți și aducerea lor la Isus. Lucrând în grupe mici, ne putem ajuta nu doar pe noi, ci și pe ceilalți. Scopul final al grupelor noastre mici ar trebui să fie câștigarea de suflete.

Cugetă asupra misterului unității Dumnezeirii. Este greu de înțeles. Totuși putem să credem și să ne încredem în ceva ce nu înțelegem pe deplin. De ce este acest principiu atât de important pentru credința creștinilor?

Biblia prezintă numeroase exemple de grupe mici de rugăciune, în care membrii au părtășie unii cu alții, se încurajează unul pe celălalt și lucrează împreună pentru Hristos. Grupele acestea le-au oferit oamenilor lui Dumnezeu ocazia de a împărți responsabilitățile și de a-și folosi toate darurile lor diferite. Grupele mici îți pot oferi Domnului ocazia de a ne folosi pe fiecare în parte.

3. Cu ce sfat providențial a venit Ietro, socrul lui Moise? De ce acest plan a avut o importanță covârșitoare?

Exodul 18:21-25 _____

Fiecare om din tabăra lui Israel a făcut parte dintr-un grup de zece, condus de un reprezentant destoinic. Aceste grupe mici erau un loc pentru rezolvarea problemelor, dar și un loc de părtășie în care problemele puteau fi preîntâmpinate, iar viața spirituală, susținută; erau locul formării unei viziuni, în care planul lui Dumnezeu pentru Israel putea fi împărțit. Aici, oamenii puteau avea relații strânse și puteau contribui la rezolvarea oricăror probleme cu care se confruntau. Fără îndoială, și atunci oamenii se luptau cu probleme pe care ceilalți i-ar fi putut ajuta să le rezolve. Grupele mici oferă ocazii de părtășie plină de căldură și grijă, de creștere spirituală și rezolvare a problemelor.

Specialiștii în grupe mici ne spun că, pentru interacțiune, ideal ar fi ca grupa să aibă între șase și doisprezece oameni. Moise a împărțit poporul în grupe de zece, Mântuitorul a ales doisprezece ucenici.

4. Care a fost planul Domnului Isus când i-a chemat pe ucenici?

Matei 10:1 _____

Marcu 3:13-15 _____

Scopul lui Isus în chemarea ucenicilor a fost de a-i pregăti pentru misiune, atât spiritual, cât și practic. Prin părtășia cu El, ei aveau să crească în har. În întâlnirile micilor lor grupe, ei aveau să învețe cum să slujească mai eficient. Zi după zi, văzând cum slujea Isus nevoilor oamenilor din jur, ei aveau să învețe cum să-și folosească propriile daruri. Pentru Isus, obiectivul grupelor mici a fost atât hrănirea spirituală, cât și evanghelizarea.

Gândește-te la un timp când ai fost implicat într-o grupă mică, indiferent de circumstanțe, în care ai avut grijă unul de celălalt și ai lucrat pentru o țintă comună. Ce anume ai învățat și te-ar putea ajuta să înțelegi valoarea grupelor mici în biserică?

5. Cum ne oferă corpul uman o ilustrație excelentă despre ce înseamnă să lucrezi împreună, în mod armonios, în grupe mici?

1 Corinteni 12:12-25

Pavel prezintă nu doar importanța darurilor spirituale în viața bisericii, ci sugerează și un model după care ar putea fi organizate. El vorbește despre darurile spirituale în cadrul trupului lui Hristos și cum poate funcționa acesta.

Studiile de anatomie și fiziologie arată că organele corpului sunt dispuse în diferite sisteme interconectate. Sistemele digestiv, cardiovascular, respirator și osos sunt câteva dintre sistemele complexe ale corpului. Darurile spirituale sunt ca diferitele părți ale corpului, care funcționează cel mai bine când sunt organizate în sisteme sau grupe. Cel mai adesea, ele nu pot funcționa singure. Corpul nostru nu este doar o grămadă de organe separate, care funcționează pe cont propriu, indiferent ce fac. Fiecare funcție a corpului ține de un sistem care lucrează în vederea unui obiectiv comun.

Toate acestea ne spun ceva despre cadrul în care ne putem folosi cel mai bine darurile spirituale. Este ușor să ne descurajăm când lucrăm singuri. Însă, când facem parte dintr-un grup cu ținte și preocupări asemănătoare, descoperim că eforturile noastre sunt mult mai bine centrate și mult spiritose.

Grupele mici ne oferă cadrul pentru a ne folosi darurile spirituale și pot deveni inima lucrării de evanghelizare a unei comunități locale.

Ellen G. White subliniază astfel valoarea grupelor mici: „Formarea de grupe mici ca bază a efortului creștin mi-a fost prezentată de Cineva care nu poate greși. Dacă sunt mulți membri în comunitate, ei să fie organizați în grupe mici pentru a lucra nu numai pentru membrii bisericii, ci și pentru necredincioși. Dacă într-un loc sunt numai doi sau trei care cunosc adevărul, să se organizeze ca o grupă de lucrători. Ei să păstreze legătura unirii nezdruccinate, strângându-se laolaltă în iubire și unire, încurajându-se unul pe altul să meargă înainte, fiecare câștigând curaj și putere din sprijinul celorlalți.” – *Mărturii*, vol. 7, pp. 21–22

Lucrarea în grupe mici este poruncită de Dumnezeu pentru a-i da fiecărui membru posibilitatea de a crește spiritual, a se bucura de o părtășie caldă și de a-și folosi darurile date de Dumnezeu pentru lucrare.

Meditează asupra afirmației lui Ellen G. White de mai sus. Analizează-o etapă cu etapă. Cum poate fi implementat în biserică ta acest sfat divin?

Biserica Noului Testament a avut o creștere explozivă. În câțiva ani, de la o mică grupă de credincioși a ajuns la zeci de mii de închinători. Au fost mulți factori care au contribuit la fenomenul de creștere rapidă. Slujirea lui Isus a semănat sămânța Evangheliei și a pregătit mulțimile să primească propovăduirea ucenicilor. După înălțarea lui Isus, Duhul Sfânt a coborât cu putere în Ziua Cincizecimii peste ucenicii credincioși care se rugau. Unul dintre factorii care au favorizat creșterea rapidă a bisericii Noului Testament a fost necesitatea de a se întruni în grupe mici în familii, în casele credincioșilor.

6. De ce crezi că menționează Luca numele unora dintre colaboratorii lui Pavel?

Faptele 18:1-5 _____

20:1-4 _____

Luca îi menționează pe câțiva dintre cei cu care a lucrat Pavel. Fiecare era important pentru el, îi cunoștea pe nume. Ei s-au sprijinit reciproc în lucrarea de evanghelizare.

Cu siguranță, fiecare dintre acești oameni avea daruri diferite de ale celorlalți. Ei proveneau din medii și culturi diferite. Modul lor de a vedea lucrurile nu era întotdeauna același, dar fiecare avea o contribuție valoroasă la cauza lui Hristos. Diversitatea darurilor, a mediilor de proveniență și a experiențelor lor a contribuit la creșterea bisericii. Fiecare dintre ei și-a adus contribuția la lucrarea lui Hristos din bogăția experienței sale de viață și a experienței personale cu Isus.

7. Ce invitație i-a adresat Lidia lui Pavel imediat după convertirea ei? Unde s-au dus atât Pavel, cât și Petru după ce au fost eliberați din temniță?

Faptele 16:11-15,40 _____

12:11,12 _____

Credincioșii Noului Testament se întâlneau cu regularitate în casele unora dintre ei. Căminele creștine au devenit centre de influență și inima lucrării.

Discută cu membrii grupei la Școala de Sabat cum ați putea să vă implicați, ca grupă, în misiune! Analizați posibilitatea de a vă întâlni și în timpul săptămânii pentru a studia, pentru a vă ruga și pentru a face ceva concret!

Grupele mici sunt un mijloc folosit de Dumnezeu pentru creșterea bisericii. Ele sunt cadrul în care oamenii își exprimă problemele și discută despre preocupările comune. Ele oferă posibilități de creștere spirituală în cadrul relațiilor prietenoase. Mulți dintre prietenii lor se vor simți inițial mai confortabil să participe pentru prima dată la o întâlnire în cadrul unei grupe mici, într-o casă, decât la serviciul de închinare al unei biserici tradiționale.

8. Enumeră toate elementele diferite din grupele din Noului Testament. În ce fel de activități erau implicate aceste grupe?

Faptele 4:31 _____

12:12 _____

20:17-19,27-32 _____

Primii creștini se întâlneau ca să mijlocească pentru alții, să se roage pentru problemele lor, să se bucure de o părtășie caldă, să studieze Cuvântul, să se pregătească pentru slujire, să se protejeze unii pe alții de învățătorii falși și să participe la activitățile de evanghelizare. Grupele mici au un mare impact. Oamenii care își unesc darurile în slujire și se concentrează pe puterea Duhului Sfânt pentru evanghelizare sunt o armă puternică în mâinile Domnului.

9. Ce spune Isus despre seceriș și care este soluția Sa la problemă?

Matei 9:37,38 _____

Ucenicii au văzut doar posibilități reduse pentru înaintarea Evangheliei, dar Isus a văzut mari șanse. El le-a spus și lor vestea bună: „Mare este secerișul”, apoi a punctat problema: „dar puțini sunt lucrătorii” (Matei 9:37). Soluția Sa era ca ei să se roage pentru ca „Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui” (vers. 38).

Toate grupele mici eficiente pun accentul pe închinare și slujire. Lucrarea pe grupe mici va muri repede dacă atenția este îndreptată spre interior și nu spre exterior. Dacă grupa mică rămâne axată doar pe propriile interese și discuții de grup, își va rata ținta și va pierde rațiunea ei de a fi. Grupele mici există pentru a-i conduce pe oameni la Isus, a le susține credința și a-i pregăti să dea mărturie pentru Hristos.

E posibil ca Dumnezeu să te cheme să formezi o grupă mică în casa ta? Ce-ar fi să începi să te rogi cu privire la aceasta? Te-ai putea afla în pragul perioadei celei mai pline de satisfacții spirituale din viața ta.

Acum câțiva ani, o biserică mică din Europa, situată în afara unui mare oraș, a decis că trebuia să facă ceva pentru Domnul. Biserica stagna. Nu se mai botezase nimeni de ani de zile. Dacă ar fi continuat așa, biserica nu ar mai fi avut viitor. Pastorul și comitetul bisericii s-au rugat stăruitor și s-au gândit ce puteau face.

În timp ce studiau Noul Testament, au hotărât să înceapă lucrarea în grupe mici. Nouă membri ai bisericii au prins ideea. Și-au luat angajamentul de a se ruga împreună și a învăța cum să pună efectiv bazele misiunii pe grupe mici. Curând, au hotărât să facă din casele lor centre de evanghelizare. Grupele au învățat să-și pună în practică darurile în moduri diferite. Au demarat proiecte de rugăciune și ospitalitate, au legat prietenii cu persoane din oraș și i-au ajutat pe cei din familiile lor, pe prieteni și pe foștii membri ai bisericii. Liderii grupelor mici au început să facă studii biblice în nouă case, având patruzeci de musafiri care participau. Ei erau uimiți de modul în care lucra Duhul Sfânt. În cele din urmă, șaptesprezece participanți din patruzeci au fost botezați. Mărturia acestei biserici mici, care lăncezea, este că grupele mici au un impact enorm. Ele sunt unul dintre mijloacele lui Dumnezeu de a-i implica pe membrii bisericii în misiune.

Studiu la rând:

Isaia 1–7

Evangelizare, subcapitolul „În ajutorul convertirii sufletelor”

1. Prin ce anume va fi mântuit Sionul și, de asemenea, cei ce se vor întoarce la Dumnezeu?

2. La ce Se aștepta Domnul de la „via” pe care o iubea și ce a găsit?

3. Ce avea să se întâmple cu boierimea poporului, dedată petrecerilor?

4. Pe cine a luat Domnul cu chirie și cu ce l-a comparat?

5. Ce anume nu poate lua locul convertirii?

Text-cheie: Geneza 1:1-3.

Pasaje biblice în studiu: Faptele 2:41-47; 6:3-7; 12:5,12-18; 16:9,10,14,15; 1 Corinteni 12:12-25.

I. Privire generală

În unele părți ale lumii, grupele mici reprezintă temelia pentru hrănirea spirituală a bisericii și pentru evanghelizare. În alte părți, grupele mici sunt puține sau chiar lipsesc din bisericile locale. În Biblie, grupele mici sunt descrise în diferite moduri. În cartea Exodul sunt prezentate ca parte a planului lui Moise de organizare a poporului Israel; în Noul Testament, grupele apar constant atât în slujirea lui Isus, cât și în biserica din primul secol.

Grupele mici au mai multe roluri în Biblie și sunt organizate diferit. Există o diversitate de tipuri de grupe. Unele sunt, în principal, grupe-suport, care pun accentul pe rugăciune și studiu biblic. Altele sunt concentrate mai mult pe mărturie și evanghelizare, în timp ce altele asigură părtășie creștină și rezolvarea problemelor. În Scripturi, ceea ce definește cel mai frecvent o grupă mică este îmbinarea rugăciunii cu studiul biblic, părtășia și misiunea. Grupele mici de succes și de durată trebuie să fie caracterizate de toate cele patru elemente menționate mai sus.

Adesea, grupele care nu reușesc să se concentreze pe misiune nu supraviețuiesc foarte mult. Cele care pun accent doar pe misiune și prea puțin sau deloc pe rugăciune, studiu biblic și părtășie, adesea îi extenuază pe membrii lor prin activități fără sfârșit. În acest studiu, vom analiza grupele mici legate de slujirea lui Isus și pe cele dinamice și complexe din cartea Faptele apostolilor.

II. Comentariu

În primul verset din Biblie (Geneza 1:1) este folosit un termen la plural pentru „Dumnezeu”. Este cuvântul ebraic *Elohim*. În istoria creștină, cercetătorii au văzut în acest verset conceptul de Dumnezeuire, adică Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

Acest concept este făcut și mai clar în Geneza 1:26: „Apoi, Dumnezeu a zis: «Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră.»” Aici, substantivul plural pentru Dumnezeu – *Elohim* – este îmbinat cu pronumele personal plural „Noi” (inclus în terminația verbului „să facem”) și cu adjectivul pronominal posesiv „Nostru”, pentru a indica încă o dată pluralitatea Dumnezeuirii. Geneza 1, alături de alte pasaje din Scriptură, oferă dovezi solide despre faptul că cele trei Ființe distincte și veșnice – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt – au coexistat într-o grupă mică, de o unitate indivizibilă, și au lucrat împreună la crearea lumii și a universului, fiecare îndeplinind o parte diferită (vezi Geneza 1:1,2; Efeseni 3:9; Coloseni 1:13-17; Evrei 1:1-3).

Biblia ne învață că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt există împreună din veșnicie, într-o strânsă comuniune și dragoste reciprocă. Iubirea care se reflectă în relația dintre

Persoanele Dumnezeirii și în cooperarea Lor în lucrarea de creațiune și răscumpărare constituie un exemplu pentru grupele mici de astăzi.

Vedem acest adevăr reprezentat în Noul Testament, în special în slujirea lui Isus și a ucenicilor Săi. Luca 6:13 relatează despre alegerea celor doisprezece. Înainte de a-i alege, „Isus ... a petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu” (Luca 6:12). Pe măsură ce Duhul Sfânt L-a inspirat, El a ales, dintre numeroșii Săi adepți, doisprezece ucenici ca să devină parte din mica Sa grupă. În cadrul acestei grupe, Isus mai avea un cerc restrâns format din Petru, Iacov și Ioan, care au fost în cea mai apropiată legătură cu El. Isus S-a rugat cu și pentru ucenicii Lui și a împărțit Cuvântul lui Dumnezeu cu ei. Deseori au mâncat împreună, au legat relații trainice, au petrecut mult timp împreună și au luat parte cu toții la misiunea lui Hristos.

Deși erau oameni cu condiții sociale diferite, cu personalități și temperamente diferite și care înțelegeau diferit lucrurile, după învierea Sa, Isus a reușit să îi unească pe toți în vederea obiectivului unic de a ajunge la inima oamenilor pentru El. Ei erau mai puternici împreună decât dacă ar fi fost separați. În unitate este tărie, pe când în dezbinare este slăbiciune. Când membrii bisericii sunt organizați în grupe mici și sunt uniți într-o misiune în care fiecare își înțelege rolul pe care îl are în trupul lui Hristos, atunci biserica va avea o mărturie puternică înaintea lumii.

Să luăm în considerare câteva exemple de slujire pe grupe mici din cartea Faptele apostolilor. În capitoul 2 este consemnat faptul că trei mii de oameni s-au botezat în Ziua Cincizecimii. Cum au fost susținuți acești primi creștini după convertire? Ce a făcut ca biserica să continue să fie puternică? „Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni” (vers. 42). Pasajul acesta este plin de învățătură. Noii convertiți erau susținuți în grupe mici prin rugăciune, părtășie socială și înnoire a credinței lor prin studiul Bibliei. Viața lor era umplută cu „bucurie” și „laudă”. Oamenii din jurul lor erau mișcați de mărturia cuvintelor și a vieții lor. Această mărturie era atât de puternică, încât „Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți” (vers. 47). O biserică unită, organizată pentru slujire, este o mărturie puternică în societate.

În 1 Corinteni 12, Pavel folosește imaginea trupului lui Hristos pentru a descrie structura organizatorică a bisericii. Fiecare membru are de adus o contribuție valoroasă. Când ne gândim la corpul uman, ne dăm seama că diferitele sale părți sunt organizate pe sisteme. Nicio parte a corpului nu funcționează individual. Corpul uman este alcătuit din unsprezece sisteme vitale pentru funcționarea efectivă a întregului corp, între care sistemul digestiv, circulator, nervos și respirator.

Imaginează-ți sistemul respirator, care cuprinde nasul, gura, laringele, traheea și bronhiile, ca pe o grupă mică ai cărei membri asigură oxigen celulelor. Sistemul respirator aduce viață întregului corp. Începi să înțelegi de ce Duhul Sfânt L-a inspirat pe apostolul Pavel să compare biserica cu corpul uman?

El afirmă: „Voi sunteți trupul lui Hristos și fiecare în parte, mădularele lui” (1 Corinteni 12:27). Membrii care sunt organizați în grupe mici și care contribuie în mod individual cu propriile daruri în biserică dau naștere la un mediu sănătos în care frații să crească spiritual, iar biserica, din punct de vedere numeric. Când te gândești la corpul uman, fiecare organ are o funcție. Nu există spectatori inactivi. Fiecare parte a corpului are de îndeplinit un rol. Această idee este foarte bine subliniată în 1 Corinteni 12:20-22: „Fapt este că sunt mai multe mădulare, dar un singur trup. Ochiul nu poate zice mâinii: «N-am trebuință de tine»; nici capul nu poate zice picioarelor: «N-am trebuință de voi.» Ba mai mult, mădularele trupului care par mai slabe sunt de neapărată trebuință.”

Fiecare membru din biserică este extrem de important. Fiecare a fost înzestrat în vederea slujirii în cadrul ei. Grupele mici devin mijlocul pe care Dumnezeu îl folosește pentru a orienta mărturia fiecărui membru spre binele întregului trup. Aceste grupe interconectate, având roluri și responsabilități diferite, asigură temelia unei biserici sănătoase. Implicarea într-o grupă mică încurajează la angajament și responsabilitate. Creștinismul nu este o piesă pe o singură voce. Noi suntem creștini în societate și ne aducem contribuția prin darurile noastre în și pentru societate.

În Faptele apostolilor găsim câteva exemple practice. În capitolul 6 este relatată o problemă care apare în biserică în legătură cu ajutorarea văduvelor sărace. Se „murmura” că vădulele care vorbeau grecește erau trecute cu vederea la distribuirea alimentelor. Această problemă putea să creeze dezbinare și biserica s-ar fi putut destrăma. Cum a fost rezolvată problema? A fost înființată o mică grupă de oameni, numiți diaconi, ca să se întâlnească, să caute binele bisericii și să vină cu o soluție. Ca urmare a unirii darurilor acestor bărbați evlavioși, problema a fost rezolvată.

Iată un alt exemplu despre eficiența grupelor mici în cartea Faptele apostolilor. În capitolul 12, Petru a fost înțemnițat de Irod. Se părea că destinul lui era pecetluit. Biserica a format o mică grupă de rugăciune în casă. Membrii L-au căutat pe Dumnezeu cu stăruință și Petru a fost eliberat printr-o minune. Atunci când grupe mici de credincioși devotați se roagă, totul se schimbă.

În Faptele 16, apostolul Pavel a organizat o echipă misionară, evanghelică și medicală, care i-a inclus pe Luca și pe Timotei, tânărul său colaborator, pentru a vesti Evanghelia în Grecia. Bisericile care au fost înființate în Filipi, Tesalonic și Corint dau mărturie despre eficiența lucrării lor.

Sunt trei tipuri de grupe mici: grupa din Faptele 6, care a lucrat în principal în cadrul bisericii, grupa de rugăciune (cap. 12) și grupa de evanghelizare (cap. 16).

În ce privește organizarea grupelor mici trebuie să fim foarte atenți să nu ajungem să gândim că toate grupele trebuie să fie la fel. În Noul Testament, au fost grupe diferite care au împlinit nevoi diferite și au îndeplinit diferite slujbe pentru binele bisericii ca întreg.

Fiecare grupă a fost implicată în rugăciune, în părtășie, în studiul Cuvântului și în slujire. Însă modalitățile, structura și slujirea au variat în funcție de membri. Unele grupe au fost cu precădere grupe de îngrijire care au slujit în cadrul bisericii, în timp ce altele au fost în special grupe de misiune care s-au axat pe câștigarea pentru Hristos a celor pierduți.

III. Aplicație

Pe lângă mărturia noastră individuală pentru Hristos, grupele mici oferă ocazia ca darurile fiecărui membru să fie folosite la capacitatea lor maximă. Nu toți sunt chemați să facă același lucru, însă fiecare este chemat să-și folosească darurile pe care i le-a dat Dumnezeu. Grupele mici sunt o modalitate minunată de a ne implica în viața bisericii.

Iată mai jos câteva tipuri de grupe mici de discutat la Școala de Sabat:

1. *Grupele Școlii de Sabat.* Membrii grupelor Școlii de Sabat se întâlnesc pentru a se ruga împreună, a avea părtășie, a lua o masă împreună, a studia Cuvântul și a planifica activități de evanghelizare. În unele părți ale lumii, aceste unități de acțiune din cadrul Școlii de Sabat reprezintă însăși temelia pentru creșterea bisericii.

2. *Grupe de slujire.* Grupe de șase până la doisprezece membri din biserică, având daruri și interese similare, se unesc pentru a îndeplini o misiune specifică din cadrul unui departament. Un exemplu ar fi o inițiativă misionară prin clasele de gătit din cadrul departamentului de sănătate, seminare de gestionare a stresului, seminare despre stilul de viață etc. Alte exemple ar putea fi departamentele pentru viața de familie, slujirea tineretului, slujirea prin studiul biblic sau prin literatură, prin care Duhul Sfânt îi îndeamnă pe membrii care au preocupări similare să formeze o grupă mică pentru a-și folosi darurile ca să ajungă la oamenii din jur.

3. *Grupe de susținere.* Acestea sunt grupe mici, de șase până la doisprezece membri din biserică, al căror scop principal este să poarte de grijă și să întărească credința membrilor bisericii. Aceste grupe se întâlnesc deseori în case, pentru o perioadă de trei-șase luni, pentru a-și împărtăși unul altuia bucuriile și tristețile, luptele și victoriile în timp ce se roagă, vorbesc, studiază Cuvântul și au părtășie unii cu alții.

Mai jos vei găsi trei sugestii practice de a te implica mai activ pentru Hristos:

Te-ai gândit vreodată să începi o grupă mică de susținere în casa ta?

Există vreun grupă care slujește și în cadrul căreia Duhul Sfânt te inspiră să participi?

Ce părere ai dacă grupa de la Școala de Sabat devine o unitate de acțiune care se întâlnește o dată pe lună pentru a se ruga, a avea părtășie, a studia Cuvântul și a planifica activitatea misionară a grupei?

În biserica Noului Testament nu existau spectatori. Așadar, haideți să ne implicăm! Pe măsură ce ne folosim darurile pentru slujirea în cadrul unei grupe mici, vom crește în Hristos și ceilalți vor fi binecuvântați.